

Jaarverslag interne wedstrijdleader 2009-2010

Het seizoen 2009-2010 kende weinig tot geen opmerkelijke gebeurtenissen. Er werd volop gespeeld, weinig gemopperd; sommige kampioenschappen waren spannend, andere juist niet. Er was weer een behoorlijke toeloop van nieuwe leden, daarnaast bleven sommige oude getrouwen weg. Meest verheugend en noemenswaardig is wellicht de doorstroom van enkele jeugdspelers. Tim Yue is helemaal doorgebroken naar senioren niveau, ook getuige zijn plaatsing voor de finalematches in de B-groep en zijn spel laat opnieuw groei zien. Als een duveltje uit een doosje diende ook Mick Godding zich aan, die nog een paar stapjes achter ligt op Tim, maar zijn spel getuigt evengoed van grote potentie. En de benjamin van allemaal, Joris Geene wisselt pareltjes af met knoeipartijen. Weinig stabiel nog, maar duidelijk met een meer dan interessant toekomstperspectief. Paul en Peter Bokern zien we daarentegen helaas weinig meer en Alexander Chan heeft helemaal afgehaakt. Frederik de la Fonteyne komt onregelmatig maar legde wel zowaar bijna Maarten van Laatum over de knie. En jeugdige spelers als Philippe Ramakers, Joost de Bruin en Jeroen van Ginneken (officieel zelfs nog jeugdlid) behoren tot de smaakmakers van de interne competitie.

In de strijd om de clubkampioenschappen spelen al deze spelers (nog) geen rol. Daar liggen de uitdagingen voor hen nog. Maar ook de 'toppers' zelf moeten diep in de reserves tasten. Met 6 spelers met ratings tussen 1950 en 2050 (Maarten van Laatum, Jasper Zilverberg, Hans Ouwersloot, Maarten-Jan Oosterman, Dirk van de Scheur, Hans Hoornstra) is er veel strijd. Als zich daar ook Jacob Perrenet – ooit Nederlands kampioen met Utrecht! – en Gilbert Vrancken – met rating van tegen 2200 begrijpelijk ook al bij Utrecht in de KNSB spelend – bijvoegen ontstaat een interessant deelnemersveld. Dat bleek vooral bij het snelschaakkampioenschap, waar de 8 genoemde matadores speelden om 8 plaatsen in de finalepoule. In zo'n Zwitserse voorronde liggen ongelukjes op de loer en omdat Igor Erin, degelijk en gevaarlijk als altijd, en Jeroen van Ginneken, jong en onbevangen, zich tussen de top 8 wisten te nestelen vlogen Dirk en Maarten-Jan er al in de voorronde uit. Hans Ouwersloot had huisgehouden in de voorronde, maar daarmee, net als vorig jaar zijn kruik verschoten. Zodoende kon Gilbert Vrancken redelijk soeverein deze titel opeisen, voor Hans Hoornstra en titelverdediger Maarten van Laatum.

Op voorstel van de ledenvergadering werd het rapid kampioenschap gespeeld met een Fischer tempo: 15 minuten + 5 seconden voor elke zet. De eerste avond was zeer sterk bezet en leverde veel spanning op. Hans Ouwersloot behaalde als enige een 100% score in vier ronden, onder andere door Jacob Perrenet te verslaan. Tim Yue behaalde een mooie overwinning op Maarten-Jan Oosterman. De tweede avond was daags na het Limburgs kampioenschap gepland en dat bleek geen gelukkige zet. Vrijwel de hele top bleek afwezig, ik vlij me met de gedachte dat ook de achterstand op ondergetekende niet inspireerde nog eens alles op alles te zetten. Het kampioenschap werd dan ook een makkelijke prooi voor Hans die nog 3 punten aan zijn totaal toevoegde en met royale voorsprong op 7 uit 8 eindigde. Mark Ramaer was de enige die Hans versloeg en hij eindigde ook daarom verdiend op de tweede plaats. Tim verzamelde 4 punten uit slechts 5 partijen en behaalde daarmee knap de derde plaats, toch nog voor erkende rapiders als Igor Erin, Asef Ghafuri en Reinier Overtoom.

Het KO bekertoernooi was een triomftocht voor Hans Ouwersloot. Alle partijen (met uitzondering van de voorronde) met zwart geloot werden vanaf de kwartfinale achtereenvolgens Hans Hoornstra en Maarten van Laatum aan de zegekar gebonden, waarna in de finale na een spannende strijd ook Jasper Zilverberg in de verlenging (twee snelschaakpartijtjes) in het stof moest bijten. Prolongatie van dit KO kampioenschap derhalve voor de wedstrijdleader die zich als een echte vechtschaker manifesteert.

Het clubkampioenschap en de groepskampioenschappen tenslotte. Zoals het hoort, maar gelukkig niet altijd gebeurt, spelen de twee ratingsterkste spelers van de club, Maarten van Laatum en Jasper Zilverberg om het clubkampioenschap, tevens kampioenschap groep A. In de B-groep gaan Mark Ramaer en Tim Yue uitmaken wie zich kampioen mag noemen. De strijd in groep C en D is al beslist. Asef Ghafuri won twee keer de C-groep, en Philippe Ramakers de D-groep. Philippe's prestaties waren opmerkelijk, als speler in de D-groep eindigde hij in de twee cycli respectievelijk 11^e en 7^e.

In de A-groep is de derde plaats voor Hans Ouwersloot, die bij gelijk aantal punten een iets beter gemiddelde TPR over de twee cycli heeft dan Hans Hoornstra. In de B-groep eist Igor Erin de derde plaats op. In groep C vinden we Jos Uiterwijk terug op de tweede plaats, en Raad Alatar op de derde. Vermeldenswaard is in groep C de vierde plaats van Joost de Bruin die als eerstejaarschaker ietwat optimistisch in de C-groep was ingedeeld, maar deze plaatsing wel waarmaakte! Mick Godding bereikte in groep D de tweede plaats, vóór Patrick Geene die zoon Joris (gelukkig?) nog net voorbleef.

Tot slot enige statistieken. De gemiddelde opkomst bedroeg bijna 28 in de eerste cyclus en bijna 25 in de tweede, met een maximum van 33 in de vijfde ronde van de eerste cyclus en een laagterecord van 17 op 4 mei, ronde 15 in de tweede cyclus. Er wordt weinig remise gespeeld op onze club. Een remisekampioen valt niettemin altijd aan te wijzen: Igor Erin die in totaal 13 keer het punt deelde. En Jo Rikers dan? Jo moest een groot deel van het seizoen missen. In de eerste cyclus eindigde 3 van zijn 9 partijen in remise. Maar zijn drie potten in de tweede cyclus eindigden allemaal in een beslissing!

Een heel rijtje spelers speelde meer dan 30 partijen (inclusief byes, en afwezig ivm clubverplichtingen). Kampioenen in dit rijtje zijn Dien Knuit en Asef Ghafuri die alle clubavonden aanwezig waren en verder Mark Ramaer (33), Patrick Geene (33), Philippe Ramakers (32), Hans Hoornstra, Igor Erin, Jos Uiterwijk (31), Maarten van Laatum, Jasper Zilverberg en tenslotte uw wedstrijdleader (30) die vier keer afwezig was, en even zoveel keren kundig werd vervangen door Jos Uiterwijk (waarvoor dank).

Hans Ouwersloot

Intern Wedstrijdleader

6 juni 2010